

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4Nt/15/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3126010425
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2026:3126010425.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, v trestnej veci odsúdeného A. B., narodeného XX.XX.XXXX v C., trvale bytom obec D., okres E., prechodne bytom F., G. XX, H. E., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v I. D. H. a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody F. (ďalej len „I. J. K. F.“), o návrhu riaditeľa I. J. K. F. na určenie spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trestov, v Považskej Bystrici dňa 14. mája 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 407 odsek 3 Trestného poriadku určuje u odsúdeného A. B., narodeného XX.XX.XXXX v C., spoločný spôsob výkonu trestov odňatia slobody postupne uložených:

- rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.09.2023, č. k. 1T/46/2021-341 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.09.2024, č. k. 3To/13/2024-376, vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a

- rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 09.06.2025, č. k. 1T/66/2020-274 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 03.02.2026, č. k. 6To/109/2025-335, vo výmere 4 (štyri) mesiace, so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia,

v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Tunajšiemu súdu bol doručený návrh riaditeľa I. J. K. F. na určenie spoločného spôsobu postupne uložených trestov odňatia slobody, uvedených vo výroku tohto uznesenia, u odsúdeného A. B., narodeného XX.XX.XXXX (ďalej len „odsúdený“).

Z hodnotenia odsúdeného vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ dvanásťkrát súdne trestaný, vo výkone trestu odňatia slobody je po štvrtýkrát.

Do výkonu trestu bol predvedený zo slobody dňa 06.03.2025 do Ústavu na väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody I.. Do I. J. K. F. bol eskortovaný dňa 07.03.2025, kde bol zaradený do oddielu odsúdených so zdravotným postihnutím. Správanie a vystupovanie odsúdeného ako aj dodržiavanie interných a zákonných noriem počas výkonu trestu odňatia slobody je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov zboru i zdravotného personálu rešpektuje a plní. Zásady osobnej a kolektívne hygieny má dostatočne osvojené. Režimovú činnosť plní. Autority rešpektuje. Konfliktne situácie nevyhľadáva. Komunitných stretnutí sa zúčastňuje pravidelne. Rovnako pravidelne sa zúčastňuje na prednáškach a besedách v rámci oddielu i v rámci ústavu.

Trestnú činnosť nepriznáva, cíti sa byť nevinný. Tvrdí, že s mladistvou spal jeho syn a nie on.

Doposiaľ bol jedenkrát disciplinárne odmenený formou pochvaly za rozvoj osobnosti. Disciplinárny trest mu uložený nebol.

Odsúdený je imobilný, pohybuje sa pomocou invalidného vozíka.

Voľný čas trávi primerane k svojmu zdravotnému stavu. Hráva kartové a spoločenské hry so spoluodsúdenými, šípky, stolný tenis. Sleduje televízne vysielanie, počúva rozhlasové vysielanie. Zúčastňuje sa vychádzok, kde si zaháďže loptou na basketbalový kôš.

Má ukončené stredné odborné vzdelanie bez maturity, výučný list.

Nie je poberateľom žiadneho dôchodku. Aktuálne bojuje o to, aby mu Sociálna poisťovňa uznala invalidný dôchodok, avšak nespĺňa zákonom stanovené podmienky. Počas výkonu trestu nie je pracovne zaradený pre zdravotné ťažkosti. Vykonáva jednoduché čistiace práce v rámci cely. Zapája sa aj do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, ktoré súvisia s udržiavaním a rozvojom hygienických návykov, najmä udržiavaním svojho zovňajšku a oblečenia.

Odsúdený je ženatý, otec piatich detí – L., M., D., J. a B.. S deťmi a manželkou v kontakte nie je. Tvrdí, že manželka odišla od rodiny a nestará sa ani o deti. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava s priateľkou N. O., zdravotnou sestrou, s ktorou sa zoznámil, keď bol hospitalizovaný v nemocnici. Je od neho podstatne mladšia, o 18 rokov. Kontaktuje sa aj s matkou G. P.. Obe si pozýva na návštevy. Intenzívne využíva aj inštitút videohovorov, nárokového balíka a je s nimi i v telefonickom kontakte.

Zo skráteného výpisu klienta súd zistil, že odsúdený toho času vykonáva celkom dva tresty odňatia slobody so zaradením v rôznych stupňoch stráženia, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ, vrátane vyššie uvedených odsúdení, celkovo 13-krát súdne trestaný, pričom už bol aj vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 407 odsek 3 Trestného poriadku, ak je pri postupne uložených trestoch odňatia slobody ustanovený rôzny spôsob výkonu trestu odňatia slobody, určí spoločný spôsobom výkonu postupne uložených trestov súdu, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva.

V prípade rozhodovania o určení spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trest odňatia slobody môže súd určiť ústav na výkon trestu odňatia slobody len s tým stupňom stráženia, do ktorého bol odsúdený zaradený odsudzujúcimi rozhodnutiami, ktorých tresty vykonáva. V prípade odsúdeného je to ústav I. s minimálnym stupňom stráženia alebo II. so stredným stupňom stráženia.

Po preštudovaní spisového materiálu, predovšetkým návrhu riaditeľa I. J. K. F., skráteného výpisu klienta a odpisu z registra trestov, dospel súd za aplikácie ustanovenia § 407 odsek 3 Trestného poriadku k záveru, že odsúdeného je potrebné na výkon postupne uložených a nariadených trestov odňatia slobody zaradiť do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Je síce pravdou, že odsúdený má aktuálne pozitívne hodnotenie ústavu, z ktorého vyplýva, že odsúdený plní program zaobchádzania v prevažnej časti, avšak k spáchanej trestnej činnosti je nekritický. Súd zároveň prihliadol na trestnú minulosť a recidívu odsúdeného, ktorý bol doposiaľ 13-krát súdne trestaný, z čoho už trikrát bolo, v minulosti, na odsúdeného pôsobené aj výkonom trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že u odsúdeného ide o kriminálne narušenejšiu osobu, ktorej náprava je sťažnená, keďže ani predchádzajúce vykonané tresty nemali pozitívny vplyv na jeho nápravu. Uvedené skutočnosti tak nedávajú dostatočnú záruku, že v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia by bola jeho náprava lepšie zaručená.

Za účelom zabezpečenia vyššej miery resocializácie odsúdeného počas výkonu trestu, ako aj za účelom zníženia pravdepodobnosti ďalej recidívy odsúdeného po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, je súd toho názoru, že aktuálne je potrebné na odsúdeného penitenciárne pôsobiť v ústave na výkon trestu odňatia slobody stredným stupňom stráženia.

Odhliadnuc od vyššie uvedeného, súd záverom poukazuje, že odsúdený má možnosť po splnení zákonných podmienok požiadať o preradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V kontexte uvedeného potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e s ť a ť n o s ť p r í p u s t n á .